

● W dniu **15 stycznia 2013 r.** Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety „100 lat Teatru Polskiego w Warszawie”, o nominałach:

10 zł wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze (z tampondrukiem),

2 zł wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold.

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków
pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Oprócz **monet i banknotów powszechnego obiegu**
NBP emituje także **monety i banknoty kolekcjonerskie**.

Emisja wartości kolekcjonerskich
stanowi okazję zarówno do upamiętniania
ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania
zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także
dwuzłotowe monety okolicznościowe
powszechnego obiegu **ze stopu Nordic Gold**.

**Wszystkie monety i banknoty emitowane przez NBP
są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.**

MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013

**Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie
do obiegu w dniu 16 stycznia 2013 roku
monet o nominałach 10 zł i 2 zł
„150. rocznica powstania styczniowego”.**

Informacje o planie emisji
znajdują się na stronie:

www.nbp.pl/monety

Sprzedaż monet kolekcjonerskich emitowanych przez NBP
jest prowadzona w serwisie Kolekcjoner
(aukcja internetowa/sklep internetowy) pod adresem:

www.kolekcjoner.nbp.pl

KOLEKCJONER

oraz w oddziałach okręgowych NBP.

Monety zostały wyprodukowane
w Mennicy Polskiej S.A. w Warszawie.

Skład i druk: Drukarnia NBP

NBP

Narodowy Bank Polski

monety

100 lat
Teatru Polskiego
w Warszawie

100 lat Teatru Polskiego w Warszawie

● Teatr Polski w Warszawie jest jedną z najważniejszych scen teatralnych w kraju. W akcie erekcyjnym zapisano, że powstał „na pożytek i chwałę oraz celem rozwoju polskiej sztuki scenicznej, krzewiącej piękno ojczystej mowy”. Idea ta wyznacza drogę twórczych poszukiwań dyrektorom tego teatru od momentu powstania do dziś. W 2013 roku Teatr Polski w Warszawie obchodzi stulecie swego istnienia.

● Teatr otwarto 29 stycznia 1913 roku premierą „Irydiona” Zygmunta Krasińskiego. Wbrew kryzysowi, sytuacji politycznej i nieprzychylności warszawskiego środowiska teatralnego Arnold Szyfman – doktor filozofii, początkujący dramaturg z niewielkim doświadczeniem i wielkimi marzeniami o nowoczesnym teatrze dramatycznym – przekonał do swego szalonego pomysłu przedstawicieli elit. W krótkim czasie zgromadzono fundusze na budowę teatru nazywanego wówczas Nowym Teatrem Polskim. Prace organizacyjne trwały dwa lata, wzory czerpano z najlepszych teatrów europejskich, projekt opracował architekt Czesław Przybylski, budynek postawiono w niespełna dziewięć miesięcy. Powstał jeden z największych i najpiękniejszych gmachów teatralnych Warszawy, wyposażony bardzo nowoczesnie: w widownię na 1000 miejsc, scenę obrotową, mechaniczną sznurownię i panoramiczny horyzont, co dawało niespotykane dotąd u nas możliwości inscenizacyjne.

● Kolejni dyrektorzy Teatru Polskiego w Warszawie konsekwentnie dążyli do stworzenia rozpoznawalnego, indywidualnego stylu polskiej sztuki teatralnej. Kierunek poszukiwań wskazał sam Szyfman. Zbudował znakomity, liczny, etatowy zespół. W Polskim grali aktorzy o wielkich nazwiskach i wielkim talencie: Andrycz, Barszczewska, Broniszówna, Ćwiklińska, Smosarska, Bodo, Dymśza, Jaracz, Junosza-Stępowski, Kreczmar, Węgrzyn, Zelwerowicz, a po wojnie: Fijewski, Gogolewski, Hańcza, Jasiukiewicz, Wołłejko. O ogromną wagę dyrektor Szyfman przykładał do poziomu repertuaru i jakości inscenizacji, co w latach 20. i 30. XX wieku nie było tak oczywiste, jak dziś. W Polskim reżyserowali m.in. Schiller, Zelwerowicz, Solski, a po 1945 roku: Bardini, Hanuszkiewicz, Korzeniewski, Wierciński. Trzon repertuaru stanowiła klasyka polska i światowa, odważnie upowszechniano też współczesny dramat europejski. Szyfman stworzył pracownię scenograficzną, gdzie pod okiem znakomitych malarzy: Karola Frycza i Wincentego Drabika wychowały się pokolenia wysokiej klasy rzemieślników teatralnych. Teatr Polski w Warszawie za dyrekcji Szyfmana osiągnął status pierwszej sceny teatralnej w kraju, wyznaczając standardy nowoczesnej sztuki scenicznej i narodowego stylu.

● Teatr Polski ponownie znalazł się w centrum szczególnego zainteresowania za dyrekcji Kazimierza Dejmka, który okazał

się reformatorem na miarę Szyfmana. Objął kierownictwo Polskiego w roku 1981, prowadził tę scenę przez czternaście lat i ponownie wpisał ją w wielką historię teatru europejskiego. Teatr Polski żywo reagował na przemiany zachodzące w kraju w latach 80. Dejmek wprowadził na afisz prapremiery sztuk Iredyńskiego oraz adaptacje prozy Hłaski i Krzysztonia. W Teatrze Polskim pojawiło się aż dziewięć sztuk Sławomira Mrożka, w tym trzy światowe premiery: „Ambasador”, „Kontrakt”, „Portret” i jedna prapremiera polska: „Letni dzień”. Do zespołu aktorskiego dołączyli: Rachwalska, Mikołajska, Seniuk, Dmochowski, Englert, Łomnicki, Mrozewski, Szczepkowski, a także Łabonarska, Holoubek i Łapicki, późniejszy dyrektor Polskiego. Kanon klasyki polskiej wzbogaciły utwory staropolskie w opracowaniu i reżyserii dyrektora, które na stałe zapisały się w historii polskiego teatru. Scenografię projektowali: Pankiewicz, Polewska, Kossakowska, Kreutz-Majewski. Jak pisano, za dyrekcji Dejmka Teatr Polski poziomem i wagą przedstawień realizował zadania Teatru Narodowego.

● Od stycznia 2011 roku dyrektorem naczelnym jest Andrzej Seweryn, który czerpiąc między innymi z doświadczeń dwudziestu lat pracy w Comédie-Française, wprowadza Teatr Polski w kolejne stulecie.

Anna Mikłasz-Pisuła
Teatr Polski w Warszawie

MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013 MONETY EMISJI 2013

NOMINAŁ 10 ZŁ

metal Ag 925/1000 oraz farby: różne odcienie czerwieni i żółci
stempel lustrzany ■ wymiary 40,00 x 26,00 mm (elipsa)
masa 14,14 g ■ wielkość emisji do 28.000 szt.

AWERS: Centralnie, stylizowany wizerunek płaskorzeźby przedstawiającej Irydiona, znajdującej się na fasadzie budynku Teatru Polskiego w Warszawie. Na jej tle, u dołu, wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach wizerunku płaskorzeźby napis: 10-ZŁ. U góry, półkołem, napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA 2013. Pod orłem, kompozycja składająca się ze stylizowanego elementu zdobniczego obramienia okiennego, znajdującego się na elewacji budynku, oraz z fragmentu balustrady balkonu. Pod literami ZŁ znak mennicy: M/W.

REWERS: Centralnie, stylizowany wizerunek fragmentu frontowej części budynku Teatru Polskiego w Warszawie. Powyżej, na tle stylizowanego fragmentu plafonu z ornamentem oraz na wyodrębnionej płaszczyźnie, napis: 100 lat/TEATRU POLSKIEGO/W WARSZAWIE. Po bokach stylizowane fragmenty scenicznej kurtyny.

Projektant monety: **URSZULA WALERZAK**

NOMINAŁ 2 ZŁ

metal stop CuAl15Zn5Sn1 ■ stempel zwykły ■ średnica 27,00 mm
masa 8,15 g ■ wielkość emisji do 800.000 szt.

AWERS: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej. Po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-13, poniżej orła napis: ZŁ 2 ZŁ. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod orłem, po prawej stronie, znak mennicy: M/W.

REWERS: Centralnie, stylizowany wizerunek fragmentu frontowej części budynku Teatru Polskiego w Warszawie. Nad nim, na tle stylizowanego fragmentu plafonu, napis: 100 lat/TEATRU POLSKIEGO/W WARSZAWIE.

NA BOKU: Ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: **EWA TYC-KARPIŃSKA**
Projektant rewersu: **URSZULA WALERZAK**

